

[Rasmus Hansen.]

Det ærede Medlem hævdede i øvrigt, at Forskellen paa vort Forslag og Regeringsforslaget, som nu er ophøjet til Lov, bedst kunde karakteriseres ved, at Rentemodtagerne efter vort Forslag højst kunde faa mellem 13 og 15 Kr. mere om Maaneden. Paa den Maade kan vort Forslags Indhold ikke gøres op. Jeg benægter ikke, at der kan være Rentemodtagere, som efter vort Forslag kun vilde faa 180 Kr. mere om Aaret end efter Regeringsforslaget; det anser jeg for højst sandsynligt. Men paa den anden Side ligger det jo ogsaa saaledes, at der er Rentemodtagere, som vilde faa væsentlig højere Beløb.

Jeg maa maaske henlede det ærede Medlems Opmærksomhed bare paa en enkelt Bestemmelse, som findes i det socialdemokratiske Forslag. I Henhold til gældende Lovgivning kan der til Aldersrentemodtagere efter Skøn udbetales Huslejetilskud. Men det Raadighedsbeløb, som Kommunerne i Finansaaaret 1944—45 kunde anvende til Huslejetilskud til Aldersrentemodtagere, udgjorde 5 pCt. af de i det foregaaende Regnskabsaar udbetalte Grundbeløb, eller ca. 8,4 Mill. Kr.; heraf havde Kommunerne imidlertid kun anvendt de 4,9 Mill. Kr., det vil altsaa sige, at Loven ikke blev udnyttet helt. Vi stillede et Forslag, hvorefter der ikke kan anvendes 5 pCt., men 10 pCt. Desuden indeholdt vort Forslag en Bestemmelse om, at Huslejetilskuddet ikke udbetales efter Skøn, men bliver et fast Tillæg, og dette faste Tillæg vilde alene for et Ægtepar her i København have medført, at man vilde have faaet det Huslejetilskud, der nu kan udbetales som Maksimum, forhøjet med 120 Kr. om Aaret. Det var bare en enkelt af Bestemmelserne i det socialdemokratiske Forslag.

Arbejds- og Socialministeren (Søren P. Larsen): Jeg vil gerne gøre den korte Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Rasmus Hansen, at selv om jeg ikke har Tallene hos mig, tager jeg ikke meget fejl, naar jeg siger, at hvis man tager et Par Hundrede Kroner og holder dem til gode i de Rentebeløb, som jeg har opereret med i Dag, til Dækning af den Varefordyrelse og den Ombytning, der er sket derigennem, at man f. Eks. er gaaet over til at bruge andre og dyrere Varer end dem, man tidligere har brugt, falder Forhøjelsesprocenten fra 89 til omkring 73—74. Men selv om saa er, vil det ærede Medlem Hr. Rasmus Hansen ikke være i Stand til at bestride den Kendsgerning, at naar man gaar ud fra 1939—40, da en socialdemo-

kratisk Socialminister stod paa denne Plads og formentlig har gennemført, hvad han paa det Tidspunkt mente var forsvarligt og nødvendigt, er der siden gennemført en Forhøjelse, der giver mere end Dækning for Prisstigningen til i Dag paa 57 pCt. Det ærede Medlem sagde, at Socialdemokraterne havde jo ikke Flertallet. Nej, det havde de ikke, men jeg er næsten lige ved at have paa Fornemmelsen, at Tapperheden vokser i samme Omfang, som de fjerner sig fra Mulighederne for at faa et Flertal.

Anden Næstformand (Westermann):

Da Apparatet heroppe er gaaet i Stykker, maa jeg gøre ærede Medlemmer opmærksom paa, at Taletiden i anden Omgang er 5 Minutter.

Krog: Jeg vil gerne til den ærede Ordfører for Forslagsstillerne Fru Ragnild Andersen sige, at jeg forstaar egentlig ikke ret, hvad Grunden er til, at det nu er den ærede Ordfører saa meget om at gøre at forklare, at Kommunerne ingenting mente med, at de stemte for Loven i Sommer; det er dog urimeligt. Hvorfor gjorde de det saa? Naar man stemmer for en Lov, er det da, fordi man mener, at den Lov er bedre end den, man har, og det er da ogsaa rimeligt, at man vil vedstaa det. Nu har vi endvidere faaet at høre, at Kommunerne stadig væk er interesseret i at faa gennemført det store Krav, som blev fremsat gennem Ændringsforslaget, der vilde betyde en Merudgift paa 500 Mill. Kr., men da der formentlig ingen Muligheder er derfor, vil de forsøge paa at tage det pø om pø. Det gør mig ærlig talt ikke blidere stemt over for Forslaget, end jeg var i Forvejen.

Johs. Christiansen: Til den ærede Ordfører for Forslagsstillerne Fru Ragnild Andersen vil jeg gerne gøre den Bemærkning, at et Forslag som det foreliggende ikke staar i noget som helst Forhold til de Krav, som det ærede Medlem i Sommer gjorde sig til Ordfører for. Derfor kan der ikke ligge nogen særlig Alvor bag det foreliggende Forslag. Hvis der skulde ligge en særlig Alvor bag dette Forslag, maatte det dog i nogen Grad være sammenfaldende med de Krav, som det ærede Medlem har betragtet som sit Partis almindelige Krav i hele denne Sag.

Den ærede Ordfører sagde til mig, at hvis det var rigtigt, hvad jeg havde sagt, at der var almindelig Tilfredshed blandt Rentemodtagerne med Revisionen, maatte den logiske Følge blive, at Rentemod-